

МІЩИК Людмила Іванівна

Випускниця
педагогічного факультету (1966)

Завідувач кафедри соціальної педагогіки
і соціальної роботи Глухівського
національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка

Доктор педагогічних наук, професор

Народилася 12 серпня 1941 р. в м. Ленінську Волгоградської області (Росія). В 1961–1966 рр. навчалася в Запорізькому державному педагогічному інституті. В 1967 р. почала працювати в рідному інституті на кафедрі педагогіки і психології, одночасно обіймаючи посаду завідувача дитячого комбінату № 17 Електронного заводу. В 1972–1975 рр. була аспіранткою Академії педагогічних наук СРСР, а в 1976 р. захистила кандидатську дисертацію. З 1977 р. — старший викладач кафедри дошкільної педагогіки і психології, доцент кафедри педагогіки в альма-матер.

У 1990 р., як завідувач кафедри педагогіки і психології, спільно з колективом, уперше в Україні створила соціально-виховний проект інноваційного навчання зі спеціальності «Соціальна педагогіка».

В 1991 р. під її керівництвом у ЗНУ вперше в Україні було відкрито спеціальність «Соціальна педагогіка» та наукову школу «Підготовка соціального педагога до впровадження інноваційних технологій у процесі розвитку особистості». Організація школи була необхідною з огляду на формування в Україні принципово нової парадигми соціальної політики, яка включала систему соціального захисту, соціальної допомоги та обслуговування населення, адекватного новим умовам розвитку нашого суспільства.

З її ініціативи налагоджено зв'язки з університетами та соціальними службами Канади, Німеччини, Швеції та Англії. Брала участь у міжнародних проєктах «Європа без бар'єрів», «Навчаємося і працюємо разом», що сприяло відкриттю лабораторії лікувальної педагогіки для дітей із синдромом Дауна та аутизмом при Запорізькому національному університеті. Неоціненний досвід роботи в міжнародному консорціумі університетів здобули викладачі факультету соціальної педагогіки і психології, працюючи в проєктах «Європейський магістр» і «Європейський бакалавр із соціального включення». В 2004 р. в м. Тімішоара (Румунія) ініціювала підписання Угоди про академічну співпрацю з 13 університетами десяти країн Європи.

У 1994–2005 рр. працювала деканом факультету соціальної педагогіки і психології Запорізького національного університету, а в 1997 р. захистила докторську дисертацію на тему «Теоретико-методичні основи професійної підготовки соціального педагога у закладах вищої освіти» та стала першим доктором із соціальної педагогіки в Україні. У 2000 р. їй присвоєно вчене звання професора кафедри педагогіки та психології.

У 2009 р. призначена завідувачем кафедри соціальної педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (ГНПУ ім. О. Довженка), яку в 2014 р. реорганізовано в кафедру соціальної педагогіки і соціальної роботи, сприяла відкриттю аспірантури за спеціальністю «Соціальна педагогіка».

Людмила Іванівна була ініціатором обрання ГНПУ ім. О. Довженка базовим ВНЗ для проведення Всеукраїнської олімпіади з соціальної педагогіки в 2011–2013 рр. Завдяки цій олімпіаді університет став осередком змагань для найкращих студентів з вишів усієї України. Під керівництвом Л. І. Міщик у 2013 р. укладено договір про міжнародну співпрацю ГНПУ ім. О. Довженка з Університетом прикладних наук Циттау-Герліц (Німеччина). В 2016 р. за її сприяння в університеті відкрито лабораторію інноваційних соціально-педагогічних технологій.

Сферою наукових зацікавлень Людмили Іванівни є: проблеми соціальної педагогіки і соціальної роботи в процесі суспільних трансформацій; методологія і практика підготовки майбутніх фахівців соціальної сфери в умовах інноваційних змін в освіті; особливості соціально-педагогічної діяльності з обдарованими дітьми та молоддю; європейський досвід соціально-педагогічної роботи в загальноосвітньому інклюзивному навчальному закладі. Автор понад 300 публікацій, серед яких монографії, словники, навчальні посібники, статті, навчальні програми для спеціальностей «Соціальна педагогіка» та «Соціальна робота».

Очоловала міжнародну організацію «Педагоги за мир та взаєморозуміння». Нагороджена Почесною грамотою Міністерства освіти України (1998), премією ЮНЕСКО «За виховання в душі миру» (2000), Почесною грамотою МОН України за багаторічну працю в Українському русі «Педагоги за мир та взаєморозуміння» (2005), знаками «Відмінник освіти України» (1995) та «Василь Сухомлинський» (2006). Лауреат премій «Ділова жінка року» в номінації «Наука» (м. Запоріжжя, 1997 р.), «Зоряний шлях-98» в номінації «Науковець року» (м. Запоріжжя, 1998 р.). Член Міжнародної співпраці соціальних педагогів, соціальних робітників (Швеція, 1992 р.) та спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій (НПУ ім. М. П. Драгоманова, ГНПУ ім. О. Довженка). Підготувала 25 кандидатів і трьох докторів наук.